

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/186/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214215738
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Slobodník
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7214215738.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Slobodníka a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Andreja Šalatu, v spore navrhovateľa Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., Bratislava, Mamateyova 17, IČO: 35 937 874 proti odporcom 1) U.B. H.B., T.. X.XX.XXXX Z. X) M.B. H.B., T.. XX.X.XXXX, B. Y., K. X, o zaplatenie 110, 60 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Košice II, sp. zn. 11C/6/2016-23 z 19. februára 2016

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozhodol tak, že konanie zastavil. Po právoplatnosti rozhodnutia vec postúpil Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou so sídlom v Bratislave a že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

2. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania doručeným dňa 5.6.2014, domáhal, aby súd odporcovi v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku navrhovateľovi polovicu zo sumy 110,60 € a odporcovi v 2. rade uložil povinnosť, aby v lehote do 3 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku zaplatil navrhovateľovi polovicu zo sumy 110,60 €. Podľa § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní, len ak to ustanovuje zákon, a predmetom tohto konania je nárok navrhovateľa na zaplatenie dlžného poistného a poplatku z omeškania podľa § 23 ods. 2 zákona o zdravotnom poistení. Zákon o zdravotnom poistení je normou verejného práva a vzťahy týkajúce sa platenia poistného na zdravotné poistenie, teda nemožno zahrnúť pod vymedzenie uvedené v § 7 ods. 1, 3 O.s.p. Tak ako to vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Prešove 2Cob/25/2009- 178, nároky na poistné na zdravotné poistenie, ako aj nároky na poplatky z omeškania s platbami poistného majú charakter pohľadávok vyplývajúcich z verejného práva a nie sú nárokmi z práva súkromného. Podľa rozhodnutia NS SR sp. zn. SŽ-o-KS 87/03 (publikovaný v Zbierke pod číslom 8/2005) nedoplatok na poistnom na zdravotné poistenie je dlhom z práva verejného, pri ktorom poisťovňa vykonáva určitý rozsah správy vecí verejných na základe zákonného zmocnenia. Pri vymáhaní nedoplatkov na poistnom a poplatku z omeškania za jeho nezaplatenie nie je s platiteľom poistného v súkromnoprávnom (obchodnom alebo občianskoprávnom) vzťahu. Skutočnosť, že sporné pohľadávky vznikli ako nedoplatky na plneniach z práva verejného a nie ako pohľadávky z práva súkromného spôsobuje, že ich charakter zostáva trvalo zachovaný a nemôže sa zmeniť. Charakter pohľadávky z práva verejného sa teda nezmenil ani tým, že pohľadávka navrhovateľa prešla z dôvodu smrti pôvodného platiteľa poistného (mortis causa) na iné subjekty, teda na jeho dedičov.

3. Zákon č. 273/1994 Z. z. bol s účinnosťou od 1. 11. 2004 zrušený a nahradený zákonom č. 581/2004 Z. z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon o zdravotných poisťovniach"), ktorý vo svojom ustanovení § 18 oprávnil Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou vykonávať dohľad nad verejným zdravotným poistením mimo iného tým, že vydáva platobné výmery vo veciach upravených zdravotnou poisťovňou, ak ide

o pohľadávky na poistnom vyplývajúce z neodvedených preddavkov na poistné alebo neodvedeného nedoplatku na poistnom podľa osobitného predpisu. Na právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou zákona zákonodarca pamätal v ustanovení § 85h ods. 1, 2, 3 zákona o zdravotných poisťovniach nasledovne: Zdravotná poisťovňa uplatňuje na úrade nárok na dlžné poistné, nárok na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004 (ods. 1). Zdravotná poisťovňa vymáha pohľadávky na poistnom vrátane poplatku z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31. decembra 2004.

4. Záver vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 21. 4. 2010, sp. zn. 6Rks1/2010, ktorým v obdobnej veci rozhodol o negatívnom kompetenčnom konflikte medzi súdom a Úradom pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou. V uvedenom rozhodnutí vyjadril okrem iného nasledovne: "...Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou ako orgán štátnej správy na úseku zdravotnej starostlivosti je príslušný rozhodovať o nárokoch na dlžné poistné, nárokoch na poplatok z omeškania z neodvedeného alebo oneskorene odvedeného poistného na zdravotné poistenie, na ktoré mala zdravotná poisťovňa nárok podľa predpisov účinných do 31.12.2004".

5. Vzhľadom na § 85h zákona o zdravotných poisťovniach má súd za to, že predmetná vec patrí do právomoci Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, ktorý si otázku, či návrh je podaný oprávnenou osobou a teda, či možno vydať platobný výmer rozhodne v rámci príslušného správneho konania. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

6. V podanom odvolaní navrhovateľ poukázal na nesprávnosť rozhodnutia. Dlžník Jaroslav Brna dňa 9. 3. 2006 zomrel. Podľa § 460 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa dedičstvo nadobúda smrťou. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka dedič zodpovedá do výšky hodnoty nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiteľa a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou. Dôsledkom univerzálnej sukcesie prechádzajú na dediča nielen aktíva ale i pasíva, t.j. dlhy (povinnosti, záväzky) poručiteľa. Dedič bez ohľadu na druh majetku, ktorý mu z dedičstva pripadne vstupuje do každej z povinností poručiteľa, pokiaľ jeho smrťou nezanikajú.

7. Podaným žalobným návrhom sme sa domáhali zaplata dluhu, ktorý prešiel na odporcov dedením a za ktorý zodpovedajú do výšky nadobudnutého dedičstva na základe osvedčenia"] o dedičstve č. k. 24D/175/2006 zo dňa 1.3.2012, podľa Občianskeho zákonníka. Podľa jeho názoru ide teda o spor občianskoprávny, kde je na konanie daná právomoc súdov. Žalobou podanou na Okresnom súde Košice II sa navrhovateľ domáhal zaplata dluhu, ktorý vznikol poručiťelovi zo zákona jeho dedičmi, nedomáhali sa predpísania dlžného poistného. V danej súvislosti si dovoľujeme upozorniť na vydané rozhodnutia Krajského súdu Košice napr. 6Co/120/2009, 2Co/405/2005, 6CoE/61/2007, 11Co/592/2014 ale i Okresného súdu Košice I 16Er/3374/2011, naposledy aj Okresného súdu Košice č. k. 17C/631/2015 - 39 k právnomu posúdeniu druhu riešených právnych vzťahov a prechodu práv a povinností na dedičov. Na základe uvedeného žalobca navrhol, aby odvolací súd uznesenie Okresného súdu Košice II, sp. zn. 11C/6/2016-23 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

8. Odvolací súd postupom podľa § 385 ods. 1 CSP, lebo nie je vždy potrebné nariaďovať pojednávanie na preskúmanie odvolania, preskúmal nielen výrok rozsudku o trovách konania a uznesenie ako vecne správne v tejto časti podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, pričom v celom rozsahu sa stotožňuje s jeho odôvodnením, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9. Odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na odlišný princíp Civilného sporového poriadku (§ 60 CSP) mení sa aj pojmológia, ale aj základné kritériá sporového procesu, keďže základnými kritériami sporového konania sú formálne poňatia strán v procese, kontradiktórne postavenie strán v procese a rozhodujúcim subjektom, bez ktorého iniciatívy sa sporové konanie nemôže začať, v žiadnom prípade je potom žalobca, je tak subjektom práva, ktorý kvalifikovane tvrdí, že jeho subjektívne súkromné právo bolo porušené alebo ohrozené.

10. S poukazom aj na výrok o trovách konania, ktorý je zákonný, súd prvej inštancie rozhodol vecne správne.

11. Odvolací súd konštatuje, že správne podľa ustálenej súdnej praxe (uznesenie Krajského súdu v Prešove 2Cob/25/2009), nároky na poistné, na zdravotné poistenie ako aj nároky na poplatky z omeškania s platbami poistného majú charakter pohľadávok, ktoré vyplývajú z verejného práva a nie sú nárokmi z práva súkromného (viď publikované rozhodnutie SŽ-O-KS 87/03, Zbierka 8/2005) a pri nedoplatku na poistnom na zdravotné poistenie je dlh z práva verejného, pri ktorom poisťovňa vykonáva určitý rozsah správy vecí verejných na základe zákonného zmocnenia, teda charakter pohľadávky z práva verejného sa nezmenil ani tým, že pohľadávka navrhovateľa prešla z dôvodu smrti pôvodného platiteľa poistného (mortis causá) na dedičov.

12. Odvolanie je neopodstatnené, lebo charakter pohľadávky sa nemení aj keď je známe osvedčenie o dedičstve vo veci sp. zn. 24D/175/2006 podľa Občianskeho zákonníka. (pozri aj rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach 6CoE/61/2007, že dlhy smrťou dlžníka zásadne nezanikajú, avšak ponúkané rozhodnutia odvolateľom neuvádzajú, či ide o verejné právo alebo súkromné).

13. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.